

a boszorka alacsony volt és sovány
az Óceán felé suhant
padlizsánlilán

a trópusi forróság lázas párájában
feküdtem a kövön,
a Katedrális előtt

csipkefehérben csilingeltek a ministránsok,
mint régmúlt roráték idején
december tizenharmadikán

fejem erősen tartottam,
nem engedtem, hogy a boszorka
lerúgjon a lépcsőn

a megállt idő pillanatában
csak a bokámat színezte
padlizsánlilára